

1950. október 29-én született Budapesten, felmenői révén igazi monarchiabeli családban. Apai nagyapja erdélyi származású, gazdasági szakemberként dolgozott a fővárosban, részt vett többek között az Uzsoki utcai, valamint a Dr. Vass József Munkáskórháznak, a volt Észak-pesti Kórház elődjének az alapításában. Osztrák felmenőkkel is bíró nagyanyja elemi magániskolát működtetett az 1948. évi államosításig. Anyai nagyszülei Léván éltek, szlovák és sváb származásúak. Édesapja, László György (1925) gépészmérnökként hegesztési szakmérnöki végzettséget szerzett. Szabadalmakat jegyez, szakértőként, főiskolai oktatóként is tevékenykedett. Édesanyja, Strbik Mária (1928-1973) középfokú pénzügyi végzettséggel pénzügyi-számviteli munkakörökben dolgozott. Szülei 1947-ben kötöttek házasságot, a hitét gyakorló, elkötelezett katolikus családban hat gyermek született. Testvérei közül Andrea (1947) középfokú pénzügyi iskolát végzett, Hedvig (1949) az 1970-es évek közepétől Bécsben él, ahol jelenleg magyar nyelvet tanít, Gábor (1952) az USA-ban él, matematikai pénzügyi tervezéssel foglalkozik, Noémi (1961) építészmérnökként dolgozik egy vidéki város főépítési irodájában, Géza (1963) bátyjához hasonlóan matematikus, az 1980-as évek közepétől ő is az USA-ban él, egyetemi oktató Oregonban.

1972-ben feleségül vette Csizmazia Editet. Házastársa építészmérnök, a 23. Sz. Állami Építőipari Vállalatnál, illetve az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetnél dolgozott, majd 1991-től közös önálló irodájuk munkatársa. Fiuk, Miklós (1973) statikus mérnök, jelenleg a közigazgatásban dolgozik, leányuk Eszter latin-olasz szakos középiskolai tanár. Gyermekük révén hét unokájuk van.

Az általános iskolát Zuglóban végezte. A családi hagyományt követve 1969-ben a Budapesti Piarista Gimnáziumban érettségizett. Az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán folytatta tanulmányait, 1972-ben szerzett diplomát. A Kohó- és Gépipari Tervező Intézetben kezdett dolgozni építész tervezőként. 1973-ban behívták katonának, leszerelése után, 1975-től a Budapest III. Kerületi Tanács műszaki osztályára került, előadó, majd osztályvezető-helyettes főmérnök. 1979-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki karán építészmérnöki oklevelet, majd 1984-ben városépítési-városgazdasági szakmérnöki diplomát szerzett. 1983-tól az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola városépítési tanszékének adjunktusa. 1989-ben a svéd-magyar Iboplan tervezőiroda munkatársa, majd 1991-től saját cégének, a Reál '91 Tervezőiroda Kft.-nek az ügyvezető igazgatója. Vezető tervezőként számos köz- és lakóépületet tervezett, többek között Budapesten az Áldás utcai és a Pityang utcai általános iskolák rekonstrukcióját, az egykori Piarista Gimnázium, a későbbi ELTE BTK épületének átépítésével a Sapientia Hittudományi Főiskolát, társasházakat a VII. kerületi Jobbágy, a Dohány, a Rózsa és a Százház utcai foghíjtelkekre, Gödön a piarista szakmunkásképző intézet felújítását és új szárnyának megépítését. Településrendezési és -fejlesztési terveket készített Mádton, Füzéren, Gödön, Gödöllőn, Egerben és a főváros több kerületében. Építészeti lapokban számos cikket publikált. Dolgozott Tata város komplex fejlesztési tervén, a Magyar Zoltán társadalom és településfejlesztési, igazgatásszervezési és helyi gazdaságfejlesztési tervén is.

Házastársával együtt 1984 óta aktív résztvevője a katolikus kisközösségi mozgalomnak, 1993-1998 között a Házas Hétvége lelkeségi mozgalom nemzeti felelősei. 1991-től a piarista szellemiséget világiként élő konfráter. 2001-ben költöztek Pestújhelyre. A jobboldal 2002. évi választási vereségének hatására *A hétköznapi élet és az ünnepek visszafoglalása* címmel egy keresztényszociális indíttatású munkatervet állított össze a helyi társadalom építésére, a természetes közösségek megújítására. A tervet a Szövetség a Nemzetért Polgári Kör pályázatán első díjat nyert, 2003 után 2006-ban is megjelent nyomtatásban. 2003-ban alapító elnöke a társadalom és a közösségek életében megnyilvánuló szinergikus kölcsönhatásokkal foglalkozó magyar Szinergia Ház Közhasznú Egyesületnek. Az egyesület kiadásában jelent meg másik kötete, a magyar népesedési helyzettel

foglalkozó Koporsótól koporsóig – Bölcsőtől bölcsőig című ikerkönyv (2006). 2004-ben csatlakozott a lokálpatrióta Pestújhelyi Pátria Közhasznú Egyesülethez, 2005-ben alapító tagja a XV. kerületi alternatív nyilvánosság megteremtésén fáradozó Közbizalom Közhasznú Egyesületnek. Szerkesztésében jelent meg 2005 óta több éven át a helyi közeletet bemutató XV. kerületi kalendárium. Ehhez kapcsolódóan 2007-ben a szerkesztőbizottság javaslatára Civis Honoratus díjat alapított a helyi közelet érdekében kifejtett „civil” tevékenység elismerésére.

Szakmai és közösségfejlesztő munkájának szintéziseként élte meg, amikor 2004-ben, elfogadva a felkérést, belépett a Fideszbe. Ez év áprilisától a fővárosi 23. számú (XV. kerület) választókerület, decembertől a kerületi pártszervezet elnöke lett, választókerületi elnökként 2006-ban és 2010-ben, helyi pártelnökként 2005-ben, 2007-ben, 2009-ben, 2011-ben és 2013-ban is megerősítették. 2010. augusztus 26-án Hende Csaba utódjaként átvette a Polgárok Házát fenntartó Szövetség a Nemzetért Alapítvány kuratóriumi elnöki tisztét. 2011-ben Hende Csaba munkatársaként közreműködött *A mi ügyünk* címen kiadott Bójte Csaba Szent István – terve kiadvány szerkesztésében.

A 2006. október helyi választásokon Budapest XV. kerület polgármesterjelöltjeként alulmaradt, de a 15. számú, Újpalotai lakótelepi választókerületben a Fidesz-KDNP- Vállalkozók Pártjának közös jelöltjeként önkormányzati mandátumot szerzett. A képviselő-testület kerületfejlesztési, városüzemeltetési és környezetvédelmi bizottságának az alelnöke volt. 2010. október 3-án a XV. kerület polgármesterévé választották, miután a szavazatok több mint 45 százalékát elnyerve megelőzte többek között a kerületet tizennégy éve vezető, ezúttal a Rászorulókat Támogatók Egyesületének színeiben induló Hajdú Lászlót is. Emellett a 12. számú egyéni választókerület mandátumversenyében is elsőként (46,15%) végzett. Miután mind egyéni, mind polgármesterséggel szerzett mandátumát megtartotta, húszfős testület élén, nagy többséggel foghatott az „emberközeli önkormányzat” megszervezéséhez.

A 2006. áprilisi országgyűlési választásokon választókerületében a második helyen végzett az 1994 óta képviselő, 1996 óta polgármester Hajdú László (MSZMP) mögött, a Fidesz-KDNP országos listájának harmincnegyedik helyéről bejutott a törvényhozásba. 2006. május 30-tól a ciklus végéig vett részt az ifjúsági, szociális és családjogi bizottság , azon belül az esélyegyenlőségi és fogyatékosügyi albizottság munkájában. 2008. október 14-től 2010. május 13-ig az ellenőrző albizottság elnöke volt. A Fidesz-frakcióban a szociális és családjogi munkacsoport tagja, a pártban 2007-től a lakótelepen élők munkacsoport vezetője.

2010. áprilisában ismét elindult a Rákospalotát, Pestújhelyt és Újpalotát magába foglaló választókerület mandátumáért, s ezúttal sikerrel járt. A Fidesz-KDNP budapesti listáján huszonharmadikként, míg az országos listán a harmincnegyedik helyen indították. Közel tizennégyezer szavazatával (48,2 %) már az első fordulóban majdnem győzött, végül 54,2 százalékos támogatottsággal biztosan végzett az első helyen. A Fidesz kormánypárti képviselőcsoportja május 14-én a gazdasági és informatikai bizottságba delegálta, július 12-én pedig a lakáspolitikai és építésügyi albizottság elnöki székét is elfoglalhatta. A ciklus végén a fogyasztóvédelmi és az önkormányzati bizottság tagja volt.

2014. áprilisában a teljes XV. és a IV. kerület egy részét magába foglaló Budapest 12. választókerületében egyéniben országgyűlési képviselői mandátumot szerzett.